

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

jeg tror, at der kan gives kommissionens flertal medhold i, at der næppe foreligger anledning til at ændre beruselseskriteriet.

I lovforslagets § 20 (lovens § 33) er der efter forslag fra politiside optaget en bestemmelse om, at politiet, når forholdene taler derfor, skal kunne forbyde beværtere at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i vedkommende beværtning. Dette forslag, der er omtalt i kommissionsbetænkningen side 18, har efter kommissionsbetænkningens afgivelse været forelagt justitsministeriet, der i sin over sagen afgivne udtalelse, jfr. det til lovforslaget optrykte bilag 8, side 44, har præciseret kommissionens motiver til den pågældende bestemmelse, hvorefter beværteren dog kun bør straffes for overtrædelse af et sådant forbud, såfremt enten han selv eller den i beværtningslokalet tilstedeværende medhjælper har vidst eller burde vide, at vedkommende gæst ikke var fyldt 18 år. Jeg tror, at denne bestemmelse kan gøre gavn og sætte en stopper for de uheldige virksomheder, som i den senere tid har voldt politiet vanskeligheder.

I samme paragraf er der — efter at også dette spørgsmål har været forelagt justitsministeriet — stillet forslag om, at bevillingshaveren skal være ansvarlig for sine medhjælperes overtrædelse af bestemmelsen om forbud mod udskænkning for berusede og unge under 18 år samt mod unges ophold. Kun hvis der under en beværterers fravær godkendes en bestyrer i henhold til beværterlovens § 6, og kun hvis den lokale bevillingsmyndighed med overbevillingsnævnets tilslutning i medfør af denne bestemmelses stk. 5 fritager beværteren for det retlige ansvar, vil bevillingshaveren være fri for det nævnte ansvar. Justitsministeriet har, som det vil ses af det citerede bilag, samtidig henstillet til overvejelse, at bestemmelsen suppleres med en regel om, at bevillingshaveren dog ikke har ansvar, hvis han godtgør, at han stedse på fyldestgørende måde har påset overholdelsen af forskrifterne, og at det ikke har været ham muligt at hindre den skete overtrædelse. I det kommende udvalg bør det drøftes, om den foreslåede tilføjelse bør medtages i loven. Politiet lægger megen vægt på ændringsforslagene i forslagets § 20. I det

til lovforslaget optrykte bilag 7, underbilag 3, side 40, har politidirektøren henvist til, at det også fra et kriminalpolitimæssigt synspunkt må anses for uheldigt, at indehaverne af mange beværtninger ofte har en for mangelfuld føling med virksomhedens drift, og at der er en tendens til, navnlig i dansebeværtninger, at indehaveren blot overlader driften og ansvaret til personalet — et synspunkt, der også er tiltrådt af politimesterforeningen. Mod det pågældende forslag har Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark protesteret, jfr. det til lovforslaget optrykte bilag 20, side 69. Centralforeningen må mene, at lovbestemmelsen skal føres tilbage til den forståelse, som retspraksis har givet den nugældende beværterlovs bestemmelse.

Det i lovforslagets § 21 (lovens § 39) optagne forslag indeholder det nye, at politiet skal have adgang til marketenderilokaler og udlejningsvirksomheder. Det er optaget efter henstilling fra politiside og må antages at kunne medvirke til etablering af en bedre kontrol.

Jeg skal sluttelig henlede opmærksomheden på de mere almindelige bemærkninger, som kommissionen har fremsat. I betænkningen side 8 er kommissionen gået ind for, at der tilstræbes større og bedre indrettede beværtningslokaler, og har henstillet, at spørgsmålet om politivedtægternes krav til disse lokaler tages op til revision. Kommissionen har endvidere, se betænkningen side 20, udtrykt håbet om, at man ved overvejelser vedrørende mandskabsstyrke og tjenestetilrettelæggelse vil have for øje, at politiet overalt bliver i stand til på effektiv måde at sikre betryggende forhold på det heromhandlede erhvervsområde, ligesom kommissionen i betænkningen side 78 har udtalt ønsket om, at det, navnlig under hensyn til ønskeligheden at en bedre kontrol med forsamlingshusbeværtningen, gøres muligt at supplere politistyrken i de politikredse, hvor den fornødne medhjælp ikke er tilstede. I denne forbindelse vil jeg også gerne henlede opmærksomheden på den drøftelse, der har været ført i kommissionen angående spørgsmålet om at genoplive den gamle bestemmelse i loven af 2. juli 1870, hvorefter det påhvilede sognerådene at overvåge, om ulovlig udskænkning og handel fandt sted. Et mindretal